

ий Египетъ. На твои тѣ заповѣди трѣба да са поенин-
ватъ и покораватъ всички тѣ ми подданныци. Азъ никак-
въ разликъ междѹ мене и тебе не гледамъ нито нищѣ освенъ
престола. За знакъ на моя та милость ето ти полагамъ
мой пръстенъ на прѣста и тѣя златны вериги повѣсвамъ ти
на врато. А вы, слѣги, посадите го на моѣ тѣ втора ко-
лесница, презъ града возите го, и предъ колесница та ви-
кайте: Той е първый послѣ Фараона! той е отецъ и изба-
витель на наше то отечество! — Иосифъ вѣше на 30 години,
Фараонъ го оужени за Пентефрѣевъ тѣ дъщеря свѣщенника
Илѣполскаго. —

§. 46. Иосифови тѣ братѣа въ темницѣ тѣ.

Начнахъ богаты тѣ седмъ години както е Иосифъ
предсказалъ. Жито е было неизмѣримо много — като пѣ-
сакъ въ море то. — Всякій остатокъ насыпвалъ е Иосифъ
прилѣжно въ житницы. Встѣпихъ и гладны тѣ години,
превеликъ и неслышана сѣхъность и сѣдожитѣе въ по всякій
предѣлъ. Тога отвори Иосифъ богаты тѣ си житницы. Отъ
всички тѣ предѣлы превървехъ къ немѣ чловѣцы заради
хранѣ.

И въ Ханаанъ стана голѣма сѣхъность. Иаковъ рече на
сынове тѣ си: Защо са окаявате только? Слѣшамъ, какъ въ
Египетъ има жита доволно; идите тамъ, и кѣпите, да не
сѣмремъ отъ гладъ. Десатима отъ нѣхъ отидохъ въ Египетъ.
Венѣамина, които тога, когато Иосифъ са продаде, ѣще е былъ
дѣте, задържа стецъ имъ при севѣ си.

Като стигнахъ благополѣчно въ Египетъ, отидохъ при
Иосифа; пснееже онъ вѣше заповѣдалъ по всякій предѣлъ, везъ
негово знанѣе и извѣстѣе никой жито да не продава. Като
предъ непознанъ съ страхъсчитанѣе паднахъ на предѣ мѣ съ
лицѣ то си на земли тѣ. Иосифъ той часъ гы позна, и до-
кара на оума си сынове тѣ на своя та младость. Съ благо-
полѣчѣе разбѣмъ сколько чѣдесно сѣуправлава Богъ чловѣчески тѣ
жды!